

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 6. studenog 2011.

[\[Video\]](#)

Prava mudrost

Draga braćo i sestre!

Biblijska čitanja današnje nedjeljne liturgije pozivaju nas nastaviti svoja razmišljanja o vječnom životu, započeto u prigodi Spomena svih vjernih mrtvih. Oko toga postoji jasna razlika između onoga koji vjeruje i koji ne vjeruje, ili, moglo bi se isto tako reći, između onoga koji se nada i koji se ne nada. Sveti Pavao piše Solunjanima: "Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade" (1 Sol 4, 13). Vjera u smrt i uskrsnuće Isusa Krista označava, također na tome polju, presudno razmeđe. Isti sveti Pavao podsjeća kršćane Efeza, da su, prije nego su primili Radosnu vijest, bili "bez nade... i neznabošci na svijetu" (Ef 2, 12). Naime, grčka religija, poganski obredi i kultovi, nisu mogli rasvijetliti tajnu smrti, tako da je na jednom drevnom natpisu stajalo zapisano: "*In nihil ab nihilo quam cito recidimus*", što znači: "Kako brzo padamo iz ničega u ništa". Ako oduzmemo Boga, ako oduzmemo Krista, svijet ponovno pada u prazninu i tamu. I to nalazi odjek također u izrazima suvremenog nihilizma, često nesvjesnog nihilizma koji nažalost truje mnoge mlade.

Današnje Evanđelje je poznata prispodoba, koja govori o deset djeвица pozvanih na svadbenu svečanost, simbol Kraljevstva nebeskog, vječnog života (Mt 25, 1-13). To je domišljata slika, kojom međutim Isus uči jednu istinu koja nas potiče na razmišljanje; naime, od deset djeвица pet ih ulazi na svečanost, zato jer su, pri zaručnikovu dolasku, imale ulja kojim će zapaliti svoje svjetiljke, dok je ostalih pet, ludih, ostalo vani, jer nisu ponijele ulje. Što predstavlja to "ulje", koje nam je neophodno da bismo bili primljeni na svadbenu gozbu? Sveti Augustin (usp. Govori 93, 4) i ostali drevni pisci u tome čitaju simbol ljubav, koja se ne može kupiti, već se prima kao dar, čuva se u

srcu i potvrđuje djelima. Prava je mudrost iskoristiti smrtni život da bismo činili djela milosrđa, jer, nakon smrti, to neće više biti moguće. Kada ustanemo od mrtvih za posljednji sud, to će se zbiti na temelju djelotvorne ljubavi u vječni život (usp. Mt 25, 31-46). Ta je ljubav Kristov dar, izliven u nama od Duha Svetoga. Onaj koji vjeruje u Boga koji je Ljubav, nosi u sebi nepobjedivu nadu, poput svjetiljke koju treba imati uza se kada se prolazi kroz tamu poslije smrti da bi se prispjelo k velikom slavlju života.

Mariju, Prijestolje mudrosti, molimo da nas uči pravoj mudrosti, onoj koja se utjelovila u Isusu. On je Život koji vodi iz ovoga života Bogu, Vječnosti. On nam je dao spoznati Očevo lice, i tako nam dao nadu punu ljubavi. Zato se Gospodinovoj Majci Crkva obraća ovim riječima: "*Vita, dulcedo, et spes nostra*" (Živote, nado i utjeho naša). Naučimo od nje živjeti i umirati u nadi koja ne razočarava.

Nakon Angelusa:

Sa strepnjom pratim tragične događaje koji su se proteklih dana zbili u Nigeriji i, dok molim za žrtve, pozivam da se okonča svako nasilje, koje ne rješava probleme, već ih samo povećava, sijući mržnju i podjelu također među vjernicima.

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana